

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 563/2531

อัยการ กรมอัยการโจทก์ นาย ณรงค์ศักดิ์ ปุจฉากาญจน์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 343, พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 385, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยโฆษณาหลอกลวงนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเพื่อขายข้อสอบที่จำเลยเขียนขึ้นเอง เพื่อให้ให้นักศึกษาที่ซื้อข้อสอบจากจำเลยหลงเชื่อว่าเป็นข้อสอบจริงที่จะออกสอบ การกระทำของจำเลยไม่เป็นการหลอกลวงประชาชนทั่วไป จำเลยจึงไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 คงมีความผิดตามมาตรา 341เท่านั้น จำเลยกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะนิติศาสตร์ยังไม่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี จำเลยย่อมไม่มีสิทธิที่จะสวมครุยวิทยฐานะ เพื่อแสดงให้ผู้พบเห็นเชื่อว่าจำเลยสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้ว การที่จำเลยสวมเสื้อครุยปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงถ่ายภาพแล้วนำภาพถ่ายดังกล่าวมาตั้งไว้บนโต๊ะที่จำเลยขายข้อสอบจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 343, 385, 91 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48 และให้นับโทษต่อ ธิบของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343, 385, 91 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48 เรียงกระทงลงโทษฐานฉ้อโกงประชาชน ตามมาตรา 343 จำคุก 4 ปี ลงโทษฐานใช้ครุยวิทยฐานะปริญญาตรีโดยไม่มีสิทธิ ตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 จำคุก 6 เดือน ลงโทษฐาน กีดขวางทางสาธารณะโดยมิชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 385 ปรับ 500 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทนค่าปรับ 25 วัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้อยกฟ้องโจทก์ข้อหาฐานฉ้อโกงประชาชนและฐานใช้ครุย วิทยฐานะของมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยไม่มีสิทธิของกลางทั้งหมดคืนจำเลย นอกจากที่แก้ไข เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "สำหรับปัญหาว่าจำเลย กระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนและใช้ครุยวิทยฐานะปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์บัณฑิตของ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยไม่มีสิทธิจะใช้หรือไม่นั้น โจทก์มีนางสาวมิตตา ศรีพอ เบิกความว่า พบ จำเลยอยู่ที่หน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหงกำลังขายข้อสอบซึ่งเป็นข้อสอบคณะนิติศาสตร์ จำเลย บอกพยานว่าเป็นข้อสอบที่ได้มาจากรุ่นน้องที่ทำงานอยู่กับมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำเลยมี กระเป๋าหนังวางไว้บนโต๊ะ 1 ใบ เห็นมีรูปถ่ายของจำเลยสอดอยู่ที่กระเป๋าโดยรูปถ่ายของจำเลยสวม เสื้อครุยปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์บัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง นายวิชัย วงศ์ทองลูกจ้างของ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเบิกความว่า ขณะที่ช่วยเจ้าพนักงานตำรวจดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในมหาวิทยาลัย เพื่อนร่วมงานมาบอกว่ามีคนขายข้อสอบอยู่หน้ามหาวิทยาลัย พยานไปที่ บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย เห็นจำเลยกำลังขายข้อสอบชุดวิชาแอลเอ 331 กับแอลเอ 408 จำเลยพูด

ประกาศโฆษณาว่าเป็นข้อสอบที่จะออกสอบในภาค 2 แน่นนอน พลตำรวจสุรรัตน์ ศรีเรือง กับพล ตำรวจสมเกียรติ ผ่องเกิดเบิกความว่า ร้อยตำรวจโทสุพธินาถ สูดยอด สั่งให้ไปสังเกตการณ์หน้า มหาวิทยาลัยรามคำแหงเพราะอาจารย์ชูศักดิ์แจ้งว่ามีคนขายข้อสอบอ้างว่าเป็นข้อสอบที่จะใช้ ออกสอบในภาค 2 ของปี พ.ศ. 2526 พยานทั้งสองไปพบจำเลยโฆษณาข้อสอบอยู่ 2 วิชาจำเลยว่า ข้อสอบที่ขายนั้นจำเลยได้มาจากอาจารย์ซึ่งอยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ เป็นข้อสอบที่จะออก สอบในภาค 2 ไม่กี่วันข้างหน้านั้นพยานซื้อข้อสอบมาคนละ 1 ชุด ระหว่างสังเกตการณ์อยู่นี้ นักศึกษาซื้อข้อสอบจากจำเลย 3-4 รายแล้ว และเห็นภาพถ่ายของจำเลยในชุดสวมเสื้อครุยติดอยู่ที่ กระเป๋าวางอยู่บนโต๊ะ ร้อยตำรวจโทสุพธินาถ สูดยอดและนายชูศักดิ์ ศิรินิล ก็เบิกความว่านายชู ศักดิ์เป็นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสอนวิชากฎหมายด้วยมีนักศึกษามาแจ้งนายชู ศักดิ์ว่าข้อสอบวิชาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 1 หรือแอลเอ 331 รั่วเสียแล้ว มีคน เอาไปประกาศจำหน่ายอยู่หน้ามหาวิทยาลัย นายชูศักดิ์ จึงให้นายวิชัยกับพวกไปสังเกตการณ์ ประมาณ 10 นาที นายวิชัยกับพวกมารายงานว่ามีผู้จำหน่ายข้อสอบวิชาดังกล่าวจริง นายชูศักดิ์จึง ร้องเรียนต่อร้อยตำรวจโทสุพธินาถว่ามีบุคคลจำหน่ายข้อสอบ ซึ่งจะใช้สอบในปีการศึกษา 2526 ภาค 2 เห็นว่าพยานโจทก์ส่วนมากก็ไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยจึงน่าจะเชื่อว่าพยานโจทก์ เบิกความตามความจริงโดยเฉพาะนางสาวมิตตาซึ่งช่วยจำเลยขายข้อสอบด้วย ก็เบิกความไว้อย่าง ชัดเจนว่าจำเลยบอกว่าเป็นข้อสอบที่ได้มาจากรุ่นน้องจำเลยไม่ได้บอกว่าเป็นเอกสารหรือคำถามที่ เคยออกเป็นข้อสอบมาก่อนดังที่จำเลยเบิกความ และเอกสารหมาย จ.1 กับ จ.2 ที่จำเลยรับว่า จำเลยเขียนและเจ้าพนักงานตำรวจยึดจากจำเลยก็มีลักษณะเป็นคำถามคล้ายข้อสอบ โดยเฉพาะ เอกสารหมาย จ.2 ยังเขียนไว้ที่หัวกระดาษว่าข้อสอบประจำปี 2526 ภาค 2 มีการเปลี่ยนแนว คำถามนิดหน่อย โดยจำเลยเขียนด้วยลายมือของจำเลยเองเพื่อให้นักศึกษาที่ซื้อข้อสอบจากจำเลย หลงเชื่อว่าเป็นข้อสอบจริงที่จำเลยได้มาจากรุ่นน้องดังที่จำเลยบอกนางสาวมิตตา แม้นายปิ่น ดี ปานแก้วพยานโจทก์อีกปากหนึ่งจะเบิกความว่า ขณะที่ไปซื้อข้อสอบตามที่นายวิชัยให้ไปซื้อ จำเลยไม่ได้โฆษณาขายข้อสอบดังกล่าว แต่พยานปากนี้ก็ไปพบจำเลยคนละเวลากับนายวิชัย จึง ไม่เป็นการหักล้างพยานอื่นของโจทก์ข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานของโจทก์สอดคล้องต้องกัน ฟังได้แน่ชัดว่าจำเลยโฆษณาหลอกลวงแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขายข้อสอบที่ จำเลยเขียนขึ้นเองว่าเป็นข้อสอบที่จะออกสอบในภาค 2 ของปีการศึกษา 2526 แต่การกระทำของ จำเลยไม่เป็นการหลอกลวงประชาชนทั่วไปจำเลยไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 คงมีความผิดตามมาตรา 341 เท่านั้นและภาพถ่ายหมาย จ.3 ที่จำเลยเบิกความรับว่าเป็น ภาพถ่ายของจำเลยใส่ครุยปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำเลยก็เบิกความรับว่าจำเลย ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงคณะนิติศาสตร์แสดงว่าจำเลยยังไม่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี จำเลยจึงไม่มีสิทธิที่จะสวมครุยวิทยฐานะเพื่อแสดงให้แก่ผู้พบเห็นเชื่อว่าจำเลยสำเร็จปริญญาตรี คณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้วพยานจำเลยไม่พอหักล้างพยานโจทก์ได้ ฎีกาของ โจทก์ฟังขึ้นบางส่วน"พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 341 จำคุก 1 ปี ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงพ.ศ. 2514 มาตรา 48 จำคุก 6 เดือน เมื่อ รวมโทษทุกกระทงแล้วจำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 500 บาท ของกลางริบ นอกจากที่แก้คงให้ เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สุนทร จันทระศักดิ์ · สมศักดิ์ เกิดลาภผล · เจริญ นิลเอสงฆ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/563/2531>